

V branje ponujamo prevod intervjuja z avtorjem knjige in programa *Čudež hvaležnosti*.
Objavljeno v francoski reviji *Il est vivant*: www.ilestvivant.com. Pogovarjala se je Laurence de Louvencourt

Vir: *Il est vivant* (On živi), št. 346, jan-feb-mar 2020, str. 30-33.

Prevod: Lucija Rifel

Ste pripravljeni v svojem življenju doživeti čudež hvaležnosti?

INTERVJU Z LIONELOM DALLEOM

Duhovnik Skupnosti Emanuel Lionel Dalle, generalni vikar toulonske škofije, je avtor knjige *Čudež hvaležnosti – okus novega življenja* in ustvarjalec programa *Pot hvaležnosti*.

Il est vivant!: Biti hvaležen - ali je ta naravnost primerna za današnji čas?

Lionel Dalle: Vsekakor je zelo primerna za nas, Francoze, ki slovimo kot najhujši nergači na svetu! (smeh) Pravzaprav drugod po Evropi ni nič bolje. Že leta 2003 je Janez Pavel II. v posinodalni spodbudi *Cerkev v Evropi* dejal, da je tisti boj, ki ga Evropa bije, boj za upanje. Hvaležnost učinkuje kot protitelesa pri težki bolezni obupanosti. Simptomov obupa je veliko: zelo nizka rodnost, znotraj Cerkve kriza vere, upad duhovnih poklicev, zlorabe vseh vrst. Hvaležnost pomaga sprevideti, da se življenje ne omeji zgolj v probleme in vsakodnevne težave, temveč je polno čudovitih darov.

Kako je nastala zamisel za program *Pot hvaležnosti*?

Leta 2017 sem kot župnik za svoje župljane iskal temo, primerno za postni čas. Zamisel se mi je porodila ob branju knjige Pascala Ida in odkritju, da na internetu obstajajo tako imenovani življenjski treningi, necerkveni, ki poučujejo in spodbujajo k udeležanju hvaležnosti kot sredstvo za večjo srečo, boljšo kondicijo, večjo dinamiko. Ljudje izvajajo tehnike in vaje, a nikoli ne prispejo do izvira, do Boga; mi kristjani pa vemo, komu se zahvaliti za vse dobrine (Stvarniku), a je naša hvaležnost šibka. Zakaj ne bi torej utrdili hvaležnosti?

Zakaj pot in ne druga oblika izobraževanja?

Cilj je ljudem predlagati resnično spremembo. Za to, da se pustimo spremeniti ter da se končno spremenimo, pa potrebujemo čas! Takšna je tudi dinamika kreposti v učenju Cerkve. Vsakokrat, ko naredim nekaj dobrega ali slabega, se dejanje na nek način vtisne vame in me postopoma preoblikuje. Na primer, če vztrajno delam majhna velikodušna dela, to zame počasi postaja nekaj naravnega in postopoma postanem velikodušen.

Bolj kot posamezen trenutek hvaležnosti je pot tista, ki omogoči človeku, da postopno udejanja to krepost in jo lahko živi v trenutkih radosti in tudi v trenutkih preizkušenj.

Ali je program primeren za vse?

Da! Kot sem že prej omenil, se vaje za hvaležnost uporabljajo v metodah osebnostnega razvoja. Ta program so zelo misijonska, na stežaj odprta vrata, skozi katera lahko vstopa široka množica! Izbira besede hvaležnost, ki je zelo razširjena zunaj Cerkve (znotraj nje govorimo bolj o zahvaljevanju), je zelo namenska: privablja ljudi, ki so oddaljeni od Cerkve.

Ste preverili?

Ob koncu prve izvedbe mi je župljan predstavil mlado žensko, ki je bila dokaj oddaljena od Cerkve. Za to pobudo je izvedela po družbenih omrežjih. Na Facebook strani župnije sem objavil oglas z besedo hvaležnost in "besedo zakupil" v radiju petih kilometrov v okolici župnije. Tako se je oglas prikazoval med aktualnimi novicami na zidu oseb, ki jih je Facebook prepoznal kot potencialno zainteresirane. Mlada ženska, ki že leta ni zahajala v cerkev, je prišla in se udeležila petih srečanj programa. Ko sem jo vprašal, ali se bo udeležila tudi maše, je odvrnila, da razmišlja o tem.

To najino srečanje je bilo zame kot znamenje, da se lahko ljudje prek tega programa vrnejo nazaj k Bogu.

Pesnica Marie Noël nazorno pokaže, da več pridobimo, če si izprašamo vest po "dolgovih ljubezni", kot se izrazi sama, kot pa če želimo "očistiti svojo dušo". Njen vidik je zelo aktualen. In živeti hvaležnost je resnično lahko vir ozdravljenja.

Kako je bil program zamišljen?

Kot predlog mojim župljanom, naj v postnem času naredijo korak k spreobrnjenju ob skupnem poglobljanju tematike. Odločitev, da se učimo živeti hvaležnost, je bila nekaj novega in pozitivnega za postni čas.

Vsa leta smo se večinoma osredotočali na prizadevanja, da bi se otresli tega, kar nas vodi v greh, tokrat pa je bil naš cilj naučiti se svoje srce napolniti s hvaležnostjo. Krepost ima neverjetne učinke. Človek, ki jo udejanja, doživlja vedno večjo izpolnjenost, zaradi česar se vse tisto, kar ga vleče v odvisnost ali kompulzivnost, umika, izginja.

Kakšen je pravzaprav program?

Poteka v petih delih. Najprej spoznavamo, kaj je hvaležnost, da gre za krepost, da jo je mogoče živeti tudi do sebe, v nejevolji in preizkušnjah. Vsak del vsebuje nekaj teorije in prinaša praktične napotke z vajami, ki jih izvajamo in ponavljamo vsak dan. Na primer spodbuda, da vsak dan posebej razmislimo, za kaj konkretno v dnevu se lahko zahvalimo Bogu. Ljudje se srečujejo po manjših skupinah, da si izmenjajo vtise o nagovoru in si povedo, kako so v preteklem tednu delali vaje.

Poudarjeni citati v članku:

“Predlog k resnični spremembi”

“Kristjani vemo, komu se zahvaliti za vse dobrine (Stvarniku), a je naša hvaležnost šibka.”

“Pot hvaležnosti je za določene ljudi vrnitev k Bogu.”

Razlogi za razvijanje hvaležnosti:

“Življenjski trenerji in učitelji osebnostnega razvoja zelo dobro poznajo metode učenja in udejanjanja hvaležnosti. Kristjani poznamo notranje razloge, da jo živimo. Bog je dober. Ustvaril je svet in ga drži v svojih rokah. Umrl je na križu, da bi me odrešil. Njegova ljubezen do mene je večna in se ne spreminja. V vsakem trenutku mi podarja svojo milost. Vsakokrat, ko se od njega oddaljim, mi podari svoje usmiljenje in nič me ne more ločiti od njegove ljubezni (sveti Pavel). Kot kristjan imam zelo globoke in trdne razloge, da sem nenehno hvaležen.”

“Poskusimo na primer v vsakem dnevu najti nekaj, za kar se lahko zahvalimo Bogu.”

Lionel Dalle: Čudež hvaležnosti: Okus novega življenja. Založba Emanuel, 2021. 176 str.